

Sütő András levele Pintér Lajosnak

Testvérem, Lajos!

2005. nov. 7.

Így most nem tudom, hogy vagyunk a nagy hallgatásban. Tétémes ideje hallgatók – irányodban – arról, hogy beteg vagyok – végnapjaimat látó, ám szűkszavú-színjátzó onkológusok kezére jutottam. Kapcsolatom a világgal – veled is? – nagyrészt megszűnt, írógépem kimúlt, terveim elomlottak a Nagy Szakadékbán, ahol nekem is helyem van. Kétes kezelés végett közel két éve járom havonta (!) Budapestet, ahol orvosok homlokán szaporodó ráncok árulkodnak hanyatló kilátásaimról. Ezért nem küldtem Neked sem életjelt magamról. De kérlek, Te küldjél! Ahogy lehet, még őrzöm a jelent s barátaimat, miközben időm nagyobb részét a múltam köti le – gyakran álmomban is. S képzeld, Lajosom! – most véletlenül kezembe került *Békarokká*¹ is! Újra barangolván benne, merítkezem meg a gyermekkorban, e csodás Atlantiszban, amelynek madarait, virágait, nyarait-teleit itt találok a könyvedben, ebben az ékszeres békarokkában. Ez az én világom is. Emlékezik velem s helyettem is.

Kérlek, add jelét annak, hogy soraimat vetted, és hogy mostani elnémulásom dolgában nincs rosszallásod.

Ölel

András (Sütő)

Ui. Remek Csé-számot² hoztatok ki. Hajnalig olvastam, szemem begyulladt, borigathatom. Gratulálok a Forrás-csapatnak!

SA.

1 Pintér Lajos gyermekverskötetének a címe.

2 A *Forrás* című folyóirat akkoriban megjelent Cs. Szabó Lászlóról szóló számára való utalás.